

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

3. søndag i adventstiden – Søndag 15. desember 2019

Preiketekst: - Matt 11,2–11

Lesetekst I: Jes 35,1–10

Lesetekst II: 1 Kor 3,18–23

Salmeforslag: Deg å få skode/I Tro og Tvil har vi fått se.

Er du den som skal komme – eller?

Har du noen gang blitt litt usikker på noe du egentlig er helt sikker på? Det har jeg. Noen ganger har jeg oppfattet en ting på én måte, men så møter jeg noen andre som sier meg imot og som har opplevd det annerledes. Da blir jeg brått usikker om jeg har tatt feil eller ikke.

Ønske om bekreftelse

Litt slik kan det ha vært for døperen Johannes. Det er ikke så lenge siden han hadde stått og sagt, «*Se der, Guds lam*». Han var helt overbevist om at Jesus var den de skulle vente på. Han hadde jo hørt Gud selv si, [...] «*Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.*» (Matt.3:17). Men det hadde gått litt tid, Johannes hadde møtt på mange utfordringer og han var nå i fengsel. Kanskje det var noen andre som egentlig skulle komme?

Det som er interessant er at det ikke er hans egen situasjon som utløser spørsmålet i teksten, men det er det at han hører om alt det som Jesus gjør, og han ønsker et helt konkret svar fra Jesus selv. Men Jesus gjør noe han ofte gjør. Han viser hvordan Hans gjerninger er forutsagt i skriften ved å knytte dem til flere passasjer i Jesaja (29:18-24 & 35:5-10). For Jesus er det avgjørende å knytte hans gjerning til det gamle skriftene som det jødiske folk kjente til og forvaltet.

Hvem var Johannes – ifølge Jesus?

En annen interessant side ved Jesu svar, er at han også løfter frem hvor viktig og troverdig døperen Johannes var. Han minner først folket om hvorfor de oppsøkte Johannes da han vandret i ødemarken, talte til folkemengder og gav dem en dåp som skulle symbolisere deres omvendelse fra syndene.

Deretter løfter han frem hvor viktig Johannes var. «*Sannelig, jeg sier dere: Blant dem som er født av kvinner, har det ikke stått fram noen større enn døperen Johannes*» (v.11). Det er et sitat som jeg gjerne skulle ha limt inn i CV 'en min. Men Jesus gjør noe svært viktig gjennom å fremme døperen Johannes sin posisjon. Han viser at han ikke bare er viktig, men han sier at Johannes var mer enn en profet! Jesus setter døra på gløtt for den enorme

frelsesplanen som Gud har lagt. At alt som har skjedd så langt i Guds historie med det jødiske folk, peker frem mot døperen Johannes virke og funksjon. Jesus viser hvordan døperen Johannes sitt virke og funksjon er åpenbart i skriftene, og at tida nå er kommet hvor himmelriket skal trenge seg frem. Med andre ord, nå er Messias på ferde!

Den minste i himmelriket

Jesus gjør mer enn å bare understreke hvem han er i denne passasjen. For selv om det meste i teksten helt klart understreker at Jesus er Israels Messias og at profetiene er satt i sving og begynner å bli oppfylt, er det en liten bisetning som det er verdt å reflektere over.

For midt i vektleggingen av Johannes viktighet, kommer en setning som kaster meg litt av pinnen. «*Men den minste i himmelriket er større enn han [Johannes]*» (v.11b). Når vi kommer over slike motsetninger og paradoksale utsagn, er det lett å bare ignorere dem og hoppe videre. Men i jødisk tradisjon finnes det en tanke om at det er ved å studere paradokser og motsetning at en finner det mest meningsfulle innholdet. Nå er det ikke alltid at det føles slik, og det er verdt å si at mange ulike bibelkommentarer har svært ulik tilnærming til denne passasjen.

Det er likevel en forklaring som går igjen i en rekke kommentarer. Den består av at (1) Johannes var større enn alle profetene fordi han fikk se Messias og være med å sette i gang Hans tjeneste. Samtidig er det noe han ikke får oppleve som alle etterfølgere av Jesus vil få oppleve og ha kunnskap om. (2) For de som kommer etter vil kunne få oppleve og vite at Jesus oppfylte den oppgaven og tjeneste han var satt til. Han fulførte frelsesplanen som Gud hadde satt i gang da han utvalgte Abram og hans slekt (1.Mos.12).

Vi får del i oppfyllelsen

Det som Johannes bare så konturene av at ville skje, det har vi fått se, oppdage, erfare og høre om. Det gjør at vi har fått en stor gave. At vi står en unik posisjon hvor vi kan se hvordan Bibelens historie henger sammen. Hvordan frelsesplanen introduseres av Gud nærmest i fra starten. Hvordan den forvaltes gjennom det jødiske folk, deres historie og deres skrifter. Og hvordan tilgangen til Gud blir åpnet for alle menneskeslag ved at Jesus ble Israels Messias, oppfylte profetiene og holdt det løfte han gav til Abraham.

Noen ganger kan det være godt å stille Jesus det spørsmålet som Johannes gjør, «*Skal vi vente noen andre*»? Dersom vi våger å utforske og lete etter svar er det kanskje to steder vi kan forvente å finne svar. Den *første* er som Jesus selv vektlegger, les i skriften. Vit hva det er du skal se etter. Den *andre* er, 'se rundt deg'. Se på det som Gud gjør – også i dag.

Evangeliet har snart nådd alle folkeslag. Mennesker får erfare at det som Johannes fikk se konturene av har skjedd. Og selv om vi ofte opplever å leve i en hvor det er lite av syner og ord fra Gud – slik som det var før Samuel ble kalt av Gud (1.Sam.3:1b) – så skjer det mye mer enn vi selv evner å ta innover oss. Det har vi ansvar for å utforske og å dele med hverandre. Når vi gjør det kan vi få erfare hvor stort det er å få være med i det som Gud gjør omkring i verden, og den erfaringen gjør oss litt tryggere på at Jesus virkelig er Messias.

Kristoffer Eknes

Historiker – Misjonsrådgiver i Den Norske Israelsmisjon

kristoffer@return2sender.no